

[Leif Hermann]

lovgivning, sådan at anonyme vidner ikke er noget, man skal have i dansk ret. Det sagde ministeren. Men alligevel er der altså nogle undtagelser.

Det synes jeg nok ministeren kunne have uddybet noget mere, når nu andre ordførere ikke vil gøre det. Man må jo gå ud fra, at ministeren i hvert fald har gjort sig nogle overvejelser om, hvad det er for konkrete undtagelser, der kan begrunde en vidneanonymisering. Jeg vil bede ministeren om at være lidt mere konkret i det spørgsmål.

Og så kom der noget, der vist var en kritik af nogle af os, for ministeren sagde, at det er så let at være modig på andres vegne. Nu er vores opgave herinde – sådan som jeg har forstået det, men jeg lader mig gerne belære – jo at mene noget på andres vegne. Selvfølgelig skal man mene det selv, men virkningen af det, vi går og mener herinde, får jo indflydelse på andre mennesker.

Til sidst vil jeg stille ministeren et spørgsmål: hvad er begrundelsen for, at man accepterer vidneanonymisering på lempeligere vilkår end dem, der er angivet i den højesteretsdom, der er anledningen til hele denne diskussion?

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Ministeren sagde bl.a. i sit indlæg, at det var let at være modig på andres vegne. Jeg synes, det er en lidt forkert måde at stille problemet op på. Hvis udgangspunktet for at kræve vidneanonymitet er, at en tiltalt har truet, så ved den tiltalte formentlig, hvem det er, han har truet. Derfor er det en illusion at tale om anonymitet. Dertil kommer, at der ligger en åbenbar risiko for, hvis der alligevel foregår hævn over for en eller anden, at man måske hævner sig på den forkerte.

Endelig vil der være en hel masse praktiske grunde til, at anonymiteten, hvis man endelig lover folk anonymitet, aldrig vil kunne sikres 100 pct.; det er noget af en illusion at give et vidne anonymitet. Det skal man sammenholde med, at det selv samme vidne formentlig har opgivet en position, hvor han eller hun havde ret til at blive fritaget for at vidne. Jo, det er sandelig let at være modig på andres vegne. For mig at se kan det i virkeligheden bringe disse vidner, som får lov

at være anonyme, i en meget vanskelig situation.

Ministeren besvarede ikke mit spørgsmål, og jeg mente det faktisk alvorligt. Jeg er faktisk temmelig bestyrtet over, at der i forbindelse med høringsvar udsendt af statsadvokaten for København og videresendt af justitsministeren til folketinget, svar, som er offentligt tilgængelige, optræder CPR-numre, og det vil jeg gerne bede om en forklaring på.

Og endelig i forbindelse med det socialdemokratiske indlæg. Det er ikke for at være perfid, men jeg ville faktisk meget gerne, hvis hr. Torben Lund ville sige, hvor det egentlig er, socialdemokratiet står nu. Jeg forstod hr. Torben Lunds første indlæg på den måde, at socialdemokratiet støttede forslaget, som ligger her. Jeg mener, hr. Torben Lund sagde det; det vil vi kunne se af de grønne hæfter, når de engang kommer. Men i sit andet indlæg var hr. Torben Lund blevet mere forsigtig. Og fremfor alt er begge hr. Torben Lunds indlæg mindre klare i afvisningen af brug af anonyme vidner, end hr. Ole Espersens mange indlæg var under debatten i folketinget den 8. november 1985. Hr. Ole Espersen kom med mange glimrende udtalelser, der hver især kunne klare en optagelsesprøve til VS, men jeg vil bare citere en enkelt af dem. Hr. Ole Espersen sagde bl.a. (Folketings Tidende 1985-86, forh. sp. 1974):

»Vi har prøvet at finde ud af, i hvilket helt ekstreme tilfælde det kunne være rimeligt at bruge anonyme vidner, men vores konklusion er helt klar: vi kan ikke finde en rimelig afgrænsning af disse tilfælde. Vi tror, at kunne vi finde frem til en sådan, var det såmænd situationer, hvor den tiltalte og vidnet i forvejen havde så nøje kendskab til hinanden, at tiltalte alligevel kunne regne ud, hvad det var for en vidneforklaring, han måske blev dømt på.«

Det er måske lidt svært at se, i hvilket omfang hr. Ole Espersen taler om anonymisering af forklaringer og anonymisering af identitet, men som jeg opfatter sammenstillingen af disse udtalelser, så er det både forklaringer og identitet, som hr. Ole Espersen taler om.

Derfor vil jeg godt spørge, hvad det egentlig er, socialdemokratiet mener i dag.

(Kort bemærkning).